

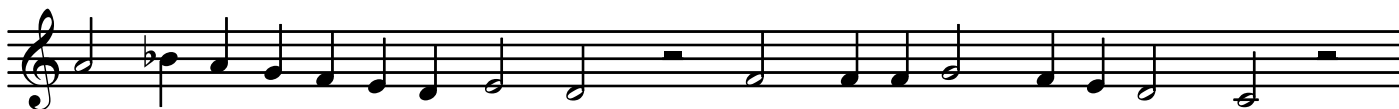
Žalm 95

Nuž Pánu zvučně zpívejme

Ženeva 1551

1. Nuž Pá - nu zvuč - ně zpí - vej - me, na čest je - mu pro - kři - kuj - me,

té na - še - ho spa - se - ní ská - le. Pojd' - te, před něj vstup - me blíz - ce,

chvá - lu a čest vzdá - va - jí - ce, žal - my zpí - vej - me je - mu stá - le.

2. Vždyť Bůh náš je Bůh největší, nad všechny bohy mocnější, nade vším slavně panující, všechny zemské hlubokosti, též i všech hor vysokosti v svých rukou mocných zdržující.
3. Též nad mořem on panuje, on stvořil je, udržuje, i zemi, dílo to rukou svých. Pojd' me, před ním se sklánějme, že Stvořitel je, vyznejme, ctěme ho v službách jemu vzácných.
4. On Bůh je náš, my jsme jeho stádce lidu zvoleného, on pase nás vždy bez přestání. A proto nezatvrzujte svá srdce, když ho slycháte, laskavé jeho zavalání.
5. To otcové činívali, že slyšet jeho nechtěli a měli srdce zatvrzelé. Zato do odpočinutí Bůh nedovolil jim vjíti, to přísáhl a splnil cele.

Jiří Strejc, S.Radechovská